

hjælpe hinanden med, at resultatet bliver klogt, ved at vi får etableret det politiske samspil, også med andre end regeringen, imellem kommissionen og Folketingets partier?

Det er et initiativ, som statsministeren kan tage, det er nogle forbindelser, som statsministeren skal sørge for bliver opbygget, for at sikre, at der er størst mulig chance for, at det resultat, der kommer ud af arbejdet, også kan bruges. Derfor en meget ærlig og meget indtrængende opfordring til statsministeren om, at de skår, der er gået af det her, bliver klinket, så det, vi i hvert fald oplever som noget, der slet ikke er blevet leveret, bliver leveret.

Det sidste, jeg skal sige til statsministeren, er, at jeg også synes, at statsministeren skal sige til sin indenrigsminister, at den udligningsreform, som man har lovet kommunerne, som de venter på, mens der er kommuner, der er i gang med at forbløde, kan man ikke udskyde til 2006 eller senere. Det, der er sket på det her felt, er også meget lodret imod Socialdemokratiets råd, og det er et direkte brud på aftaler, der er indgået med Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen.

Jeg mener, at det ville være med til at forbedre mulighederne for, at det her arbejde kan foregå i en positiv ånd, også ude i landet, for hvis oplevelsen i vores amter og ikke mindst i vores kommuner er, at det her bruges som anledning til at udskyde en reform, som man har lovet, og som de venter på, vil det måske blive mødt med en negativ holdning, som vi bestemt ikke har brug for i det videre arbejde.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for en god debat, som jeg synes har fundet sted i en meget fordragelig og forsonlig tone, og jeg vil svare i samme ånd.

Jeg vil starte med nogle bemærkninger til de indlæg, der er kommet fra repræsentanterne fra Færøerne og Grønland, og sige tak til fru Lisbeth L. Petersen for hendes indlæg, og bekræfte, at det også klart er min opfattelse, at tonen mellem den danske regering og det færøske landstyre er bedre, end den har været i mange år, og jeg glæder mig over det.

Med de tilkendegivelser, der er kommet fra den danske regerings side, og med den aftale, som jeg i januar indgik med Færøernes lagmand, kan man fastslå, at der nu sker en overdragelse af sager fra rigsfællesskabsanliggende til færøske anliggende i den takt, som det færø-

øske folk selv ønsker det. Det er op til det færøske folk.

Derfor må jeg også sige, at det er imponerende, at hr. Tórbjørn Jacobsen var i stand til at komme op i det toneleje. Det var på det tidspunkt under debatten, hvor den afveg sådan lidt fra den generelt forsonlige tone, idet dog hr. Tórbjørn Jacobsen kom med et par anerkendende indledende bemærkninger, og dem kvitterer og takker jeg selvfølgelig for.

Kl. 20.25

Jeg må bare sige til hr. Tórbjørn Jacobsen, at når han giver udtryk for, at det er den danske regerings og Danmarks ønske at beholde sit territorium intakt, og at det er det, der sådan skulle være det bærende for Folketingets og regeringens politik i forhold til Færøerne og Grønland, er der noget, hr. Tórbjørn Jacobsen har misforstået, for jeg tror, at det, jeg giver udtryk for nu, deles af et massivt flertal i Folketinget, nemlig at vi ikke ønsker at holde på nogen, som ikke vil være sammen med os.

Jeg synes, det er en god idé, at vi har et rigsfællesskab. Jeg synes, som jeg sagde i min åbningstale, at der er så mange historiske, kulturelle og familiemæssige bånd, der gør det naturligt, at vi holder sammen og samarbejder. Men vi er ikke sådan nogle, som krampagtigt vil holde på nogen, der ikke vil være sammen med os. Og det er derfor, jeg giver det klare signal, at den kamp må hr. Tórbjørn Jacobsen føre hjemme på Færøerne. Det er det færøske folk, der afgør dets egen skæbne.

Hr. Tórbjørn Jacobsen vil så gerne føre kampen herind, men det bliver som en skyggebokning, hvor der faktisk ikke er nogen modstandere, for vi siger jo bare, at hvis hr. Tórbjørn Jacobsen kan få det færøske folk med til det, hr. Tórbjørn Jacobsen vil, er det bare at sige til, og så bliver det sådan. Men det kan hr. Tórbjørn Jacobsen jo ikke, i hvert fald ikke for indeværende. Det er så det, der frustrerer hr. Tórbjørn Jacobsen, men at det skal gå ud over det danske Folketing, synes jeg er lovlig meget.

Jeg vil også gerne sige tak til hr. Kuupik Kleist og hr. Lars-Emil Johansen for deres indledende anerkendende bemærkninger. Før jeg går til det mere generelle, vil jeg lige svare på et par enkelte konkrete spørgsmål, der blev stillet.

Hr. Kuupik Kleist stillede spørgsmål om forskningsbevillingerne til Grønland. Jeg kan sige, at det er sådan, at universiteterne selv prioriterer anvendelsen af deres forskningsbevillinger. Det har regeringen ikke indflydelse på, og